

kritika kletnih izbic v mestih

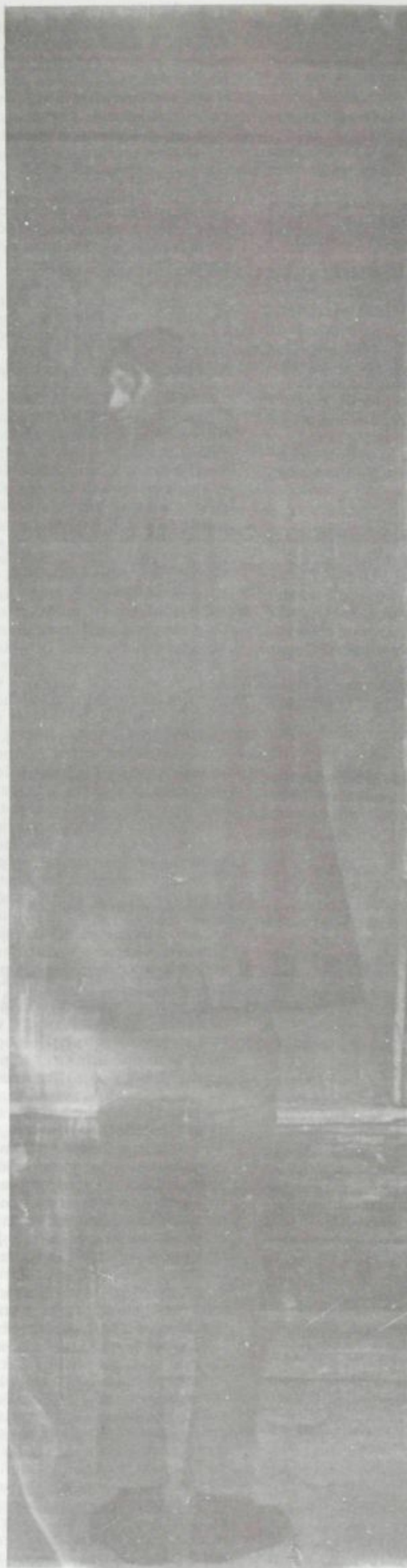
Ponoči se mi je zgodilo nekaj čudnega. Šel sem v klet, da bi popravil drvarnico. Ker pa je drvarnico že prej, in jaz tega nisem vedel, popravil nekdo drug, poleg tega pa sem začutil, da se v kleti že spet dogaja nekaj skrivnostnega, sem stopil na ogled. Priznam, malo me je bilo strah, kajti bila je noč, tihota, samo tisto skrivnostno se je dogajalo, tako da je škripalo, in bivalo okoli po hodnikih. Ko sem odprl neka vrata, za katerimi sem pričakoval običajno drvarnico katere sosednjih strank, sem ostrmel.

Prostor je bil resda hladen in plesniv, a bil je lepo opravljen, celo preproga je bila na tleh. Na nenavadno visoki postelji je po turško sedela mlajša ženska. Bila je od daleč po videzu nekakšna ciganka. Smehljala se je in me z roko vabila, naj pridem bliže. Opazil sem, da bi ženska vrata lahko zaklenila, če bi to hotela, kajti na tej strani je bil ključ v ključavnici. Bilo je jasno, da me je pričakovala. Možnost, da bi pričakovala nekoga drugega, je sicer obstajala, a sem jo ovrgel, ko sem se prepričal, da si me je v luči gole žarnice ciganka utegnila že do-dobra ogledati; če ne bi bil pravi, bi se me gotovo bala ali pa celo skušala znebiti s klici na pomaganje. Stopil sem bliže. Bila je mlajša, kot sem sodil prej, od daleč. Stopil sem še bliže in videl, da ni nikaka ciganka. Bila je civilizirano, urbanizirano dekle, temnolaso, z mehkim pogledom. Zdaj bi se je lahko že dotaknil, tako blizu sem bil. Gledala sva se iz obraza v obraz. Ne bi mogel natanko povedati barve njenih oči; bile pa so temne, žametne, neskončno ljubez-nive in prijazne z mano. Lepa usta so se smehljala široko, da so kazala po obliki in sicer neverjetno krasne zobe. Šele ko je dekle odprlo svoje telo, sem opazil, da je gola. A na neki način nama sploh ni šlo za seks. Samo gledala sva si najina obraza, predvsem oči. Tudi jaz sem se ji moral zdeti lep, kot ona meni. Tudi jaz sem se ji smejal toplo in ljubeče. Bil je nagon po oh-ranitvi. Bila sva samec in samica, ptici v ljube-zenski predigri. Ponavljam pa, da nisva bila spolno vznemirjena. Samo čudila sva se najini lepoti in si jo ogledovala, da sva čutila, kako lep in visok bo najin zarod. Dekle je zamižalo. Le za hipec je spustila veke, a bilo je dosti, da sem videl resnico: v gubi med veko in obrvnim lokom je bila tanka črta sivozelene kletne ples-ni.

sigmund freud
humor (odlomek)

Čas je, da se seznanimo z nekaj značaji hu-morja. Humor ne vsebuje samo nekaj osvobaja-jočega, kakor domislica ali komika, ampak tudi nekaj veličastnega in vzvišenega, poteze, ki jih ne najdemo niti v eni od obeh drugih zvrsti prejemanja užitka iz intelektualne dejavnosti. Veličastno je očitno v triumfu narcizma, v zmagovito ohranjeni neranljivosti ega. Ego ne dopušča, da ga spodbude iz realnosti, ranijo, prisilijo v trpljenje, vztraja, da ga travme iz zu-nanjega sveta ne morejo ganiti, celo kaže, da so mu samo povod za užitek. Ta zadnja poteza je povsem bistvena. Predpostavimo, da je zloči-nec, ki ga v ponedeljek ženejo na morišče, + rekel: Ne briga me, če obesijo takega človeka, kot sem jaz, svet zaradi tega ne bo propadel! — Takrat lahko rečemo: to govorjenje sicer vse-buje veličastno premoč nad realno situacijo, modro je in upravičeno, toda ne kaže niti sledu humorja, še več, zasnovano je na oceni, realno-sti, povsem nasprotni tisti pri humorju. Humor ni resigniran, ampak uporen, ne pomeni samo triumf principa užitka, ki se v tem primeru lahko ohrani nasproti neusmiljenosti realnih razmer.

+ Iz prejšnjega dela teksta: ... delikvent, ki ga v ponedeljek ženejo pod vešala, izjavlja: „Dobro se je začel teden!“...

TRIBUNA, študentski list. Izdaja 10 SS LVZ. Uredništvo in uprava 61000 Ljubljana, Trg revolu-cije 1/II. Telefon 21 280. Tekoči račun 50101-678-47120. Tiska DDU, Ljubljana, Parmova 39. Letna naročnina 25,00 din. Poštnina plačana v gotovini. Rokopisov ne vračamo.

Uredništvo: Tomaž Kšela (v. d. glavnega urednika), Marjan Pungartnik (odgovorni urednik), Pavle Zga-ga, Rado Lipovec, Igor Torkar, Miha Avanzo, Niko-la Damijanič, Edo Stefančič (likovni in tehnični urednik), Bora Zlobec, (lektor in sekretar redakci-je), Alenka Blažina (korektor), Črt Prinčič (tehni-čni sekretar).

uganke

Dve globoki jami,
v njih meso utripa,
kadar sta na rami,
noga v slepo tipa.

Je že nalito,
je že izpito,
je s kupolo krito
in nikdar razlito.

Poln trehuh kruha ima,
a ga ne napihne;
kadar pride zima,
v kotu tam utihne.

Dvanajst polsestric v krogu tam ždi,
bratca za bratcem med njimi drvi.

Dvoje zobov ima,
na njih hrano nosi
in po grlu z njima
tebi ju natrosi.

Po črti koraka,
a težko z nje stopi,
še dva koraka,
glej, že je pri Evropi.

Pišče naše skače
in, če joče, srače.

Po telesu ima rože
in na mehkih nogah nože.

To je čuden sod brez dna,
ki nič ostati v njem ne zna,
vendar ni globji od metra.

Pišče majki je ušlo
in odšlo po trati.
Našlo glisto je mastno
in jo neslo mati.

(Rešitve prihodnjič)

UREDNIŠTVO ZA TEORIJU RAZPISUJE NA-SLEDNJE TEME (za vse, ki jih problematika zanima in bi na navedene teme hoteli pisati):

1. VPRAŠANJE ŠTUDENTSKEGA OR-GANIZIRANJA
2. PERSPEKTIVE ŠTUDENTSKEGA GI-BANJA
3. ALTERNATIVE UNIVERZI: MED RE-FORMO IN GIBANJEM
4. KAKŠNO MARKSISTIČNO IZOBRA-ŽEVANJE
5. POLOŽAJ IN FUNKCIJA INTELIGEN-CE V SODOBNEM SVETU
6. KULTURA IN SUBKULTURA
7. LITERATURA (UMETNOST) KOT NA-ČIN PROTESTA
8. SEKSUALNOST IN REPRESIJA
9. 20. STOLETJE: TOTALITARIZEM IN REVOLUCIJA
10. EKOLOGIJA IN VPRAŠLJIVOST IN-DUSTRIJSKE DRUŽBE

Sodeluje lahko KDORKOLI. Ker pa realist lahko na ta razpis pričakuje le s študentske strani le nekaj prispevkov, naj še posebej napišem, da si uredništvo želi tudi sodelovanja asi-stentov in profesorjev (če bo to kaj pomaga-lo? !), pa tudi strokovnjakov, ki ne delujejo na univerzi.

Tekste pošljite (če se le da pregledno na-tipkane, maksimalna dolžina je osem tipkanih strani) v roku od danes do izida predzadnje številke letošnjega letnika na naslov uredništva TRIBUNE. Najboljši prispevki bodo poleg red-nega honorarja še posebej nagraceni.

UREDNIK ZA TEORIJU